

คนดีศรีโรงเรียน

โรงเรียนจะจัดให้มีการประกวด “คนดีศรีโรงเรียน” โดยใครจะทำโครงการใดก็นำเสนอ และจะมี การตัดสินก่อนปิดภาคเรียน กลุ่มของฝนจะไปดูเด็กอนุบาลตอนพักกลางวัน กลุ่มของตั้มจะไปดูแปลงดอกไม้ ส่วนว่านนั้นอยากเสนอโครงการเหมือนกัน แต่มันก็ทำให้เขาพูดไม่ออก เพราะว่ามันต้องรับภาระหนักจากครูที่ให้อยู่ ดูแลเด็กกับจ๊อน ซึ่งเป็นเด็กที่มีลักษณะพิเศษ “โอ้ย ! เสร็จแน่แยะแล้ว” ว่านร้องออกมาเสียงดัง เพราะกิตติศัพท์ของเด็กกับจ๊อนนั้นว่าไม่มีใครเอาอยู่

ขณะที่ว่านกำลังพูดไม่ออก บอกไม่ถูกอยู่นั้น คุณครูก็รินน้ำผึ้งรดหัวใจเขาทันที หมายความว่า คุณครูใช้คำพูดที่โน้มน้าวใจ และเยินยอให้ว่านนั้นชื่นใจ “ในเมื่อคุณครูท่านเห็นรูปทองของผมแล้ว” รูปทองของว่านก็คือ เป็นเด็กดี มีน้ำใจ ชอบช่วยเหลือคนอื่น ว่านจึงไม่ยอมปล่อยโอกาสนั้นหลุดลอยไป และว่านนั้นทึ่งสุดตัว

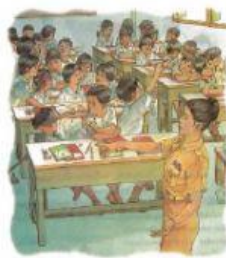
ซึ่งว่านได้เล่าให้ฟังว่า สองคนนี้มีอะไรพิเศษ เดี มีลักษณะพิเศษ คือ ชนมาก ไม่อยู่หนึ่ง นั่งไม่ติดที่ ไม่ค่อยฟังเวลาที่ใครพูดด้วย รอคอยไม่เป็นคนพูดโพล่งโดยไม่คิด เมื่อเด็วางของผิดที่ เดีจะจำไม่ได้เลยว่าอยู่ที่ไหน เดีจะคอยแหย่หรือชวนเพื่อนคุยจนเพื่อนขาดสมาธิไปด้วย เดีสมองดี จำสิ่งที่ครูสอนได้ เก่งเลข แก้โจทย์ปัญหาเก่ง แต่เดี๋ยวก่อนก็เคยมีการบ้านส่งครูเลย เวลาพัก เดีจะปั่นปายหรือเล่นแผลง ๆ เช่น จับหนอนมาปล่อยบนหัวเพื่อน เวลากิน เดีก็จะทำหกเลอะเทอะ ซ้อนกระเด็น ส้อมตก บางครั้งก็หยายท้องตกเก้าอี้ เพื่อน ๆ จึงเบื่อเดี๋ยวก่อน ไม่มีใครอยากเข้าใกล้ เดีเองก็พยายามที่จะบังคับตัวเองแต่ ก็ไม่สำเร็จ ผมจึงได้แต่ส่งสารจับใจ วันหนึ่งพ่อกับแม่พาเดี๋ยวก่อนไปหาหมอ หมอบอกว่าเดี๋ยวก่อนเป็นโรคสมาธิสั้น ซึ่งเกิดจากความผิดปกติของสมอง มีผลทำให้มีพฤติกรรมแปลก ๆ อารมณ์วู่วาม ไม่มีสมาธิในการเรียน เข้าสังคมไม่ได้ หมอสั่งยาให้เดี๋ยวก่อนเป็นประจำทุกวัน ยาจะเข้าไปกระตุ้นเซลล์สมองให้หลังสารบางชนิดให้ออกมาเท่า ระดับเด็กปกติควรจะมี ซึ่งช่วยให้เดี๋ยวก่อนควบคุมตนเองได้ดี มีสมาธิยาวนาน และเรียนหนังสือได้อย่างมี ประสิทธิภาพมากขึ้น ผมจึงเพียงช่วยดูแลเดี๋ยวก่อนในเรื่องการทำงาน และกินยาตามเวลาทำให้ไม่เหนื่อยเหมือน เมื่อก่อน

ส่วนจ๊อนไม่ชนแบบเดี๋ยวก่อน แต่จะมีปัญหาเรื่องการเรียน จ๊อนเคยไปหาหมอ หมอบอกว่าเป็นภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีสาเหตุมาจากการทำงานที่ผิดปกติของสมองอีกเช่นกัน แม้จ๊อนจะเรียนจบถึงชั้น ป.๔ แล้ว แต่ จ๊อนก็ยังอ่านหนังสือไม่ออก ต้องใช้เวลาในการอ่านนานมาก จำสละพยัญชนะสับสน ตัวพยัญชนะที่คล้ายกับ จ๊อนจะแยกไม่ออกว่าตัวใดเรียกอะไร และเขียนอย่างไร อ่านหนังสือข้ามบ้าง สลับตำแหน่งหรืออ่านตามที่ ตัวเองคิดบ้าง เวลาอ่านหนังสือถ้าหากเป็นประโยคยาว ๆ ผมต้องช่วยขีดเส้นแบ่งวรรคไว้ให้ จ๊อนมีปัญหาเรื่อง การเรียน มักสะกดคำผิด

เขียนตามเสียงที่ตนได้ยิน ไม่สามารถลอกงานบนกระดานได้ เว้นช่องไฟไม่ถูกต้อง ลายมือไม่เป็นระเบียบ นอกจากนั้นจ๋อนยังมีปัญหาทางคณิตศาสตร์ เช่น ท่องสูตรคูณไม่ได้ อ่านตัวเลขกลับกัน ทั้งเต้และจ๋อน เป็นเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษจากทุกคนที่อยู่รอบข้าง ถึงแม้ว่าทั้งสองจะเป็นโรคที่ต่างกัน มีพฤติกรรมที่ต่างกัน แต่ทั้งสองก็มีจิตใจเหมือนคนปกติที่อยากมีเพื่อน อยากให้คนยอมรับ ไม่ชอบให้ใครมาดูถูก

แล้ววันตัดสินการประกวด “คนดีศรีโรงเรียน” ก็มาถึง ปรากฏว่าครูทั้งโรงเรียนเสนอชื่อให้ว่านได้รับรางวัลเกียรติยศ “คนดีศรีโรงเรียน” ว่านเดินตัวลอยไปบนเวที ท่ามกลางเสียงปรบมือที่ดังสนั่นหวั่นไหว

จากเรื่องนี้ทำให้ได้เรียนรู้ว่า คนเราถ้าทำอะไรโดยไม่หวังผลตอบแทน แต่ทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ ผลที่ตอบแทนกลับมานั้นมักยิ่งใหญ่ และมีค่าเกินกว่าที่คาดคิด

เขียนคำตอบลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

๑. ว่าน มีความอยากที่จะเป็นอะไร

=

๒. เพราะเหตุใด โครงการที่ว่านอยากนำเสนอ ทำให้เขาพูดไม่ออก

=

๓. เพราะเหตุใด พ่อคุณครูมอบภาระให้ว่านแล้ว ว่านจึงร้องว่า “โห้ย! เสร็จแน่นะแล้ว”

=

๔. ขณะที่ว่านกำลังพูดไม่ออก บอกไม่ถูกอยู่นั้น คุณครูก็รินน้ำผึ้งรดหัวใจเขาทันที ข้อความที่ขีดเส้นใต้ หมายถึงอะไร

=

๕. “ในเมื่อคุณครูท่านเห็นรูปทองของผมแล้ว” “รูปทอง” ของว่าน คืออะไร

=

๖. ได้ แม้จะมีข้อเสียหลายอย่าง แต่ก็มีข้อดีอย่างไรบ้าง

=

๗. เมื่อพ่อกับแม่พาเต้ไปพบหมอ สรุปว่า เต้เป็นโรคอะไร

=

๘. จ๊อน หมอก็สรุปอาการของเขว่าเป็นโรคอะไร

=

๙. เต้กับจ๊อนแม้จะเป็นโรคที่ต่างกัน มีพฤติกรรมที่ไม่เหมือนกัน แต่พวกเขาก็มีอะไรที่เหมือนกัน

=

๑๐. เพราะอะไร ว่านจึงเดินตัวลอยไปบนเวที ท่ามกลางเสียงปรบมือที่ดังสนั่นหวั่นไหว

=

